

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném
předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky
a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **R. B.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČO: 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. SpKrÚ
93294/2023/ODSH-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5
zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce
a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze
dne 13. 10. 2023, č. j. MAG/12B-50/ODSA-2023/VI. Prvostupňovým rozhodnutím byly

zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam dvanácti bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť má za to, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, a některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalobce odkázal na několik rozhodnutí správních orgánů, z nichž dovozuje, že správní orgány v odvolacím řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Žalobce se proto dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe krajských úřadů.
3. V žalobním bodu označeném jako „*nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobce v obecné rovině namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče. Má za to, že oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchaných přestupcích nemůže být dostatečným podkladem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. K tomu uvedl několik příkladů nezpůsobilých podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče, ve kterých zdůraznil nedostatečnou právní kvalifikaci a nedostatečný popis přestupku. V souvislosti se zpochybněním způsobilosti příkazových bloků jako podkladu pro záznam bodů žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Dále odmítl argument, že svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť od něho nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
4. V konkrétní rovině žalobce uplatnil námitky k příkazovému bloku ze dne 25. 7. 2023. V kolonce č. 5 podle žalobce není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, z popisu skutku nevyplývá jednoznačná skutková podstata a rovněž je zde nečitelně a zkratkovitě uvedena povinnost, kterou měl žalobce svým jednáním porušit. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, což znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost žalobce. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné, což potvrzuje formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
5. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jak prvostupňové, tak žalované rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se ke všem námitkám, již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že právní zástupce žalobce pravidelně ve svých podáních uplatňuje téměř identické námitky bez ohledu na konkrétní případ. Obdobnými žalobami se opakovaně zabýval i zdejší soud (žalovaný odkázal na konkrétní rozhodnutí zdejšího soudu z let 2016–2024). Žalovaný označil žalobcovy námitky za paušální, šablonovité a nevěrohodné.

7. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě těchto 3 záznamů:

- I. Dne 2. 3. 2022 bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů na základě příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 7. 2. 2022, č. j. OSA/P-1358/21-D/11, který nabyl právní moci dne 2. 3. 2023, za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 18 odst. 4 téhož zákona překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více.
- II. Dne 22. 6. 2022 byly žalobci zaznamenány 4 body na základě příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 31. 5. 2022, č. j. OSA/P-760/22-D/29, který nabyl právní moci dne 22. 6. 2022, za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění.
- III. Dne 25. 7. 2023 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Městské Policie Sezemice ze dne 25. 7. 2023 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 18 odst. 4 téhož zákona překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více.

8. Na základě výše uvedených záznamů bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti tomuto podal žalobce námitky, ve kterých navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady pro zápis bodů v registru řidičů. Správní orgán I. stupně doplnil spis o příkazový blok ze dne 25. 7. 2023 a uzavřel, že příkazový blok obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti, a tedy že je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Námitky žalobce správní orgán I. stupně zamítl a provedené záznamy o dosažení 12 bodů potvrdil.

9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

10. Podle žalovaného měl správní orgán I. stupně k dispozici způsobilé podklady pro zápis bodů, a to dvě pravomocná rozhodnutí (příkazy) a jedno oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, o jejichž obsahu nejsou žádné pochybnosti. Ve vztahu k oznámení o uložení pokuty příkazem na místě byl spisový materiál doplněn o předmětný příkazový blok ze dne 25. 7. 2023. Žalovaný uzavřel, že předmětné záznamy v bodovém hodnocení řidiče byly provedeny správně a v souladu se zákonem.

11. Krajský úřad Pardubického kraje neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení ve vztahu příkazovému bloku ze dne 25. 7. 2023 podle § 94 a násl. správního řádu (viz sdělení dne 6. 11. 2023, č. j. KrÚ 89936/ODSH/12).

12. Krajský soud v řízení vedeném podle § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

13. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: *Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní*

stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.

14. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu: *Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: *Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
16. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu: *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
17. Předně soud připomíná, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek odpovědi na každou námitku, resp. argument. Rozsah reakce na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní - tzn., že na námitky lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí [*„není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“* (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, rozhodnutí ÚS jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz)].
18. V nyní projednávané věci se jedná o přezkum řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Toto řízení je nutné důsledně odlišovat od řízení o jednotlivých přestupcích, neboť předměty těchto řízení jsou zcela odlišné.
19. V námitkovém řízení správní orgán v zásadě nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě, kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zrušuje. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu je totiž oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9

As 96/2008-44). Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku.

20. Jde-li o námitku nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, žalobce se v obecné rovině vyjadřoval toliko k oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Konkrétně pak napadl pouze příkazový blok ze dne 25. 7. 2023. K podkladům pro záznam bodů v podobě příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 7. 2. 2022 a příkazu Magistrátu města Pardubic ze dne 31. 5. 2022 se žalobce nevyjádřil.
21. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je jedním z možných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, jak vyplývá z § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokud by se však v řízení vyskytly pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Současně je ale nutné dodat, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují.
22. Na tomto místě je třeba uvést, že žaloba obsahuje v převážné většině obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace. O tom, že žaloba ve své podstatě nereaguje na žalobcův konkrétní případ, ale jde v zásadě o formulářový typ žaloby, svědčí např. skutečnost, že žalobce zpochybňuje způsobilost *bloků*, ačkoli je v nyní projednávané věci podkladem pro záznam bodů do registru řidičů toliko jeden příkazový blok (vedle dvou příkazů). Nelze si také nevšimnout, že právní zástupce žalobce uvedené námitky vznáší opakovaně v různých řízeních bez ohledu na skutkové okolnosti dané věci (což potvrdil i Nejvyšší správní soud, např. v rozhodnutí ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44).
23. Nicméně i přes tyto skutečnosti (které byly známy i správním orgánům, viz str. 5 žalovaného rozhodnutí či vyjádření k žalobě) si správní orgán I. stupně příkazový blok ze dne 25. 7. 2023 vyžádal. Krajský soud má přitom ve shodě se správními orgány za to, že předmětný blok plně koresponduje s oznámením o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě Městské Policie Sezemice ze dne 25. 7. 2023, a že údaje zde zaznamenané jsou čitelné a srozumitelné.
24. Příkazový blok ze dne 25. 7. 2023 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu, podle něhož byla ověřena totožnost žalobce). Soud má za to, že ze zde čitelně zapsaných údajů vyplývá, že se žalobce dopustil uvedeného dne v 7:34 hodin v místě Lukovna 6 z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 18 odst. 4 téhož zákona překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více (při naměřené rychlosti 73 km/hod). Popis skutku (přestupkového jednání) obsahuje odkaz na zákonné ustanovení, včetně konkrétního odstavce, písmene a bodu, a proto mu nelze cokoliv vytknout. Popis místa a doby spáchání přestupku soud považuje za dostačující a srozumitelný. Příkazový blok dále obsahuje čitelné a jednoznačné údaje o zavinění ve formě nedbalosti, o uložené pokutě ve výši 1 500 Kč (slovem i číslem), podpis oprávněné úřední osoby včetně jejího služebního čísla, datum a místo vypsání příkazového bloku a podpis žalobce s datem jeho připojení. Vzhledem k uvedenému tak nemůže obstát žalobcova námitka o *vágnosti*, *neodbornosti* a *nečitelnosti* údajů v příkazovém bloku.

25. Lze navíc doplnit, že námitky namítající různé formální nedostatky příkazových bloků nemohou být úspěšné, pokud tyto vady nemají vliv na jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů. Na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, tj. příkazový blok, nelze klást stejné požadavky jako na „klasické“ správní rozhodnutí. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Z tohoto důvodu nemůže obstát žalobcovo tvrzení, že zkratkovité uvedení právní kvalifikace přestupkového jednání znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost přestupce. Zásadní je, že v dané věci příkazový blok naplňuje požadavek na konkrétní vymezení skutku, a je proto způsobilý sloužit jako podklad pro zápis bodů.
26. Pokud se žalobce dále vyjadřuje k nedostatkům příkazových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí. Již z tohoto důvodu je proto žalobcova námitka nedůvodná.
27. Jde-li o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Žalobcem uvedená jiná rozhodnutí správních orgánů jsou stále jen individuálním správním aktem, který je jednostranným správním úkonem, který činí správní úřad nebo jiný oprávněný vykonavatel veřejné správy s cílem vyvolat přímé vnější účinky v jednotlivém případě. Individuální správní akt nemá moc zákona, není všeobecně závazný. Legitimní očekávání může založit pouze taková správní praxe, která je ustálená, jednotná a dlouhodobá a která opakovaně (nikoliv pouze v několika případech) potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6Ads 88/2006-132). Správní praxe nemůže být strnulá a nemůže zůstat bez vývoje. Není, proto vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravě) byla nejen doplňována, ale i měněna, když k tomu jsou relevantní důvody. Opačný přístup by mohl vyústit v to, že by se žalovaný nemohl odchýlit od dosavadní právní praxe, která by např. nereflektovala výklad zákona prováděných soudy, a byl by ji nucen v rozporu s veřejným zájmem uměle udržovat. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86 (a následně i v dalších rozhodnutích, za všechny srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87), uvedl: „[ú]častník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem – jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi (i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem)“. Krajský soud proto pro nadbytečnost neprovedl důkaz příloženými rozhodnutími, neboť s ohledem na shora vyloženou argumentaci soudu nemohou přinést další objasnění věci.
28. Pro úplnost krajský soud doplňuje, že nemůže obstát ani žalobcova námitka, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. K předloženým rozhodnutím správních

orgánů v obdobných věcech se žalovaný ve svém rozhodnutí zcela dostatečně vyjádřil, jak vyplývá ze strany č. 5 a 6 žalovaného rozhodnutí.

29. Přisvědčit nelze ani námitce, že v případě podepsání příkazového bloku není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, po kterém není možné vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit. Okamžik podpisu příkazového bloku (mající povahu správního aktu) obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81: „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích. Právě podpisem příkazového bloku žalobce k obvinění v těchto přestupcích vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8As 68/2010-81). Pokud chtěl mít žalobce vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odepřít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.
30. Tedy krajský soud uzavírá, že správní orgány řádně zhodnotily podklady pro vydání rozhodnutí, když v souladu s § 123f zákona o silničním provozu a v souladu se shora uvedenou judikaturou NSS vycházely z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z příkazového bloku a dvou pravomocných rozhodnutí (příkazů). Uvedenými podklady byla plně prokázána důvodnost provedených záznamů, neboť přestupky spáchané žalobcem byly na základě uvedených podkladů nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce jako přestupce. Nadto Krajský úřad Pardubického kraje ve sdělení dne 6. 11. 2023, č. j. KrÚ 89936/ODSH/12, uvedl, že neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení ve vztahu příkazovému bloku ze dne 25. 7. 2023 podle § 94 a násl. správního řádu. Záznam bodů do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu.
31. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 4. června 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu